

Nino Haratischwilli

Det ottende liv

1106 sider

Gutkind

Ikke en side for meget. Bogen er på mere end tusind sider, men forfatteren skriver så godt i sin store, brede, episke stil, at man må glædes over, at den slags litteratur udkommer endnu.

Stor, flot og mægtig.

En fortælling der rækker universelt ud.

Bogen handler om et århundrede, sådan cirka, i den georgiske familie Jasjis liv.

Historien fortælles af Nitsa til 12-årige Brilka, som beretter om revolutioner, krige, terror, Stalin, Den Kolde Krig og alt, hvad der ligger af historie i forrige århundrede.

Om drømme der brister da revolutionen sætter ind, og siden støder både utroskab, hensynsløshed, tortur, magt, begær og alle andre modbydelige og gode, menneskelige følelser til.

Man må begejstres totalt over sproget, den evne forfatteren har til at behandle de forskellige tidslommer i det, vi alle er en del af, og den evne til at skildre menneskelig ydmygelse, fornædrelse, men også håbet og længslen.

Kunne vi give stjerner, så gav vi gerne den her syv ud af seks.

En helt ufattelig dejlig bog.